

βλαίων κτυπημάτων. Γλυκεῖα ἀπάντησις ἀποδιώκει τὴν ὀργήν.

— Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ. — "Ἀνθρωπὸς τις συνειθίζει νὰ κλέπτῃ τὸν σίτον τοῦ γείτονός του. Μίαν δ' ἡμέραν ἔλαβε μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸν υἱὸν του. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν ἀγρὸν, εἶπεν εἰς τὸ παιδίον νὰ κρατήσῃ τὸν σάκκον, καὶ ἀφοῦ παρατήρησεν τριγύρω διὰ νὰ ἴδῃ μήπως τὸν ἔδωκε κανεὶς, ἤρχισε νὰ τὸν γεμίζει.

«Ἄλλὰ, πάτερ, — εἶπε τὸ παιδίον, — ἐλθσπόνησες νὰ παρατηρήσῃς καὶ κάπου ἄλλου.»

Διὰ μίᾱς ὁ πατὴρ ἄφησε τὸν σάκκον νὰ πέσῃ ἀπὸ τὸν φόβον του, καὶ ἠρώτησεν,

«Εἰς ποῖον μέρος, παιδίον; Ποῦ;»

«Ἐλθσπόνησες νὰ κυττάξῃς ἐκεῖ ὕψηλά, — εἶπεν ὁ παῖς δείξας τὸν οὐρανὸν — διὰ νὰ ἴδῃς ἂν ὁ Θεὸς κυττάξῃ!»

Ἡ ἐπιπλήξις αὕτη ἦτον ἀρκετὴ διὰ τὸν πατέρα, ὅστις ἀφῆσας τὸν σίτον καὶ τὴν κλοπὴν, ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης προσεπάθησε νὰ ζήσῃ ζωὴν καλλιτέραν.

Τὸ τέκνον του τὸν ἐδίδαξε τὴν μεγάλην ταύτην ἀλήθειαν, ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ Θεοῦ ποτὲ δὲν κοιμᾶται καὶ ὅτι πάντοτε ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ πάντων τῶν πλάσμάτων τε.

Ὁ μικρὸς ὑποδηματοκαθαριστής.

(διήγημα ἀληθές.)

Ἐξῆ ποτὲ ἐν τῇ πόλει τῆς Νέας Ὑόρκης μικρὸν τι παιδίον ὀνομαζόμενον Γεώργιος Πράξις. Ὁ πατὴρ του ἦτο πλούσιος, ἀλλὰ ζημιωθεὶς ἀπέθανε πτωχότατος, ἀφῆσας τὴν σύζυγόν του μὲ ἑπτὰ μικρὰ παιδιά ἄνευ τινὸς μέσου συντηρήσεως ἢ ἀνατροφῆς αὐτῶν. Ὁ Γεώργιος, ἂν καὶ ἦτο νεώτερος τοῦ ἀδελφοῦ του Μαρτίνου, ἦτο ὅμως πρόθυμος νὰ βοηθῇ τὴν μητέρα του· ἀλλ' ἦτο τόσο μικρὸν παιδίον, ὥστε ὀλίγην βοήθειαν ἠδύνατο νὰ τῆς παρέξῃ· τοῦτο δὲ τὸν ἐλύπει πολὺ. Ἡμέραν τινὰ ἔλθων εἰς τὴν οἰκίαν εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφόν του Μαρτίνον, «Μαρτίνε, σήμερον εἶδον ἓν μικρὸν παιδίον, ὅχι μεγαλειτέρον ἐμοῦ, τὸ ὅποιον κερδίζει ἐν ἡμῖς φράγκον καθ' ἡμέραν, ἐργαζόμενον μίαν μόνην ὥραν.»

«Καὶ πῶς τὸ κατορθώνει;» ἠρώτησεν ὁ Μαρτίνος.

«Τὸ κατορθώνει,» εἶπεν ὁ Γεώργιος, «καθήμενον εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς ὁδοῦ καὶ καθαρίζον τὰ ὑποδήματα τῶν διαβαινόντων. Ἐχει μικρὸν σαμνίον, ἐν ἀγγεῖον διὰ τὸ χρώμα, ἐν ξυλάκι διὰ νὰ τὸ ἀνακατώνῃ καὶ μίαν ψήκτραν (βοῦρτσαν).»

«Καλὰ,» εἶπεν ὁ Μαρτίνος, «ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ σὲ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ γείνης ὑποδηματοκαθαριστής! Συλλογίσου, Γεώργιε, ὅτι εἶσαι υἱὸς Κυρίου.» «Ἰσα, ἴσα, διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ γείνω ὑποδηματοκαθαριστής,»

εἶπεν ὁ Γεώργιος, «ἐπειδὴ ὁ υἱὸς ἐνὸς Κυρίου, διὰ νὰ ᾔναι ὁ ἴδιος Κύριος, πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ βοηθῇ τὴν μητέρα του, καὶ νὰ τὴν ἀνακουφίξῃ εἰς τὰς κοπιαστικὰς ἐργασίας τῆς.»

Ὁ Γεώργιος εὔρεν εἰς τὸ ὑπόγειον παλαιὰν ψήκτραν τῶν ὑποδημάτων, ἐν ἀγγεῖον μετὰ χρώματος πεπαιωμένον, καὶ κενόν τι σκαπωνοκιβώτιον, λαβὼν δὲ αὐτὰ ἐξῆλθε τὴν ἐπομένην ἡμέραν καὶ ἐστάθῃ πλησίον τῆς γωνίας μιᾶς ὁδοῦ· τὸ σκαπωνοκιβώτιον τῷ ἐχρησίμευε νὰ θέτωσι τὸν πόδα, ἐνὸς αὐτὸς ἐκαθάριζε τὸ ὑπόδημα.

Τὸ πρόγραμμά μου εἶναι «Ποτὲ μὴν ἀφῆσῃς ἡμιτελῆ ἐργασίαν, τὴν ὅποιαν ἀπαξ ἤρχισες.»

(Ἀκολουθεῖ.)

Γαλῆ καὶ περιστέρα.

Ὁ κ. Στάνλεϋ εἰς ἓν ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερόντων ἔργων του «περὶ φυσικῆς ἱστορίας» ἀναφέρει ἀξιοσημειώτόν τινα ἱστορίαν φιλίας μεταξὺ γαλῆς καὶ περιστερᾶς.

Ἡ περιστέρα εἶχεν ἐκλέξει ὡς φωλεάν τῆς μέρος τι ἐντὸς ἀποθήκης ξηροῦ χόρτου, τὸ ὅποιον ἐσυχνάζετο πολὺ ἀπὸ ποντικούς. Πλέον ἢ ἀπαξ οἱ ποντικοὶ κατέστρεψαν τὰ ὡὰ τῆς καὶ κατέφαγον τὰ μικρά τῆς· ἐπὶ τέλους αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀπώλειαι τῆς τὴν ἡνάγκασαν ν' ἀφῆσῃ τὸ μέρος τοῦτο καὶ νὰ ἐκλέξῃ ἕτερόν τι μέρος, ὅπου γαλῆ τις ἀνέτρεφε τρία γατάκια καὶ κατάρθωσε νὰ συνδέσῃ μετ' αὐτῆς μεγάλην φιλίαν. Τόσον δ' ἐξοικειώθησαν μεταξὺ των, ὥστε ἐτρέφοντο ἀπὸ τὸ αὐτὸ πινάκιον, καὶ ὁπόταν ἡ γαλῆ ἐξήρχετο εἰς τοὺς ἀγρούς, ἡ περιστέρα συχνότατα ἐπέτα πλησίον αὐτῆς. Ἡ περιστέρα γνωρίζουσα τὰ πλεονεκτήματα τῆς προστασίας τῆς γαλῆς ἔκαμε τὴν φωλεάν τῆς πλησίον τῆς ἐξ ἀχύρου κλίνης τῆς γαλῆς καὶ ἐκεῖ ἀνέθρεψε δύο μικρά, εἰς ἀνταπόδοσιν δὲ τῆς προστασίας, τὴν ὅποιαν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν γαλῆν, ἔγεινεν ὑπερασπίστρια τῶν μικρῶν γατακίων τῆς καὶ προσέβαλλε διὰ τοῦ ράμφους καὶ τῶν πτερῶν τῆς πάντα ὅστις ᾔθελε πλησιάσει αὐτά.

— Αἱ ἐξῆς ἐνδιαφέρουσαι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς σχετικῆς μακροβιότητος τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν εἰς τὴν Εὐρώπῃν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἀπογραφικοῦ γραφείου ἐν Βιέννῃ. Κατὰ ταύτας ἐξ 102,831 ἀτόμων, ἅτινα εἶχον φθάσει τὸ 90 ἔτος τῆς ἡλικίας των, αἱ 42,528 μόνον ἦσαν ἄνδρες, αἱ δὲ 60,303 γυναῖκες. Ἐπίσης εὐρέθη, ὅτι ἐνῷ 141 ἄνδρες ἔφθασαν τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὁ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἔφθασαν τὸ αὐτὸ ἔτος, ἀνέβη εἰς 241,000.